

Husk børnene, når hjemmet bliver et hospital

DØDEN OG BØRN

PREBEN ENGELBREKT,
DIREKTØR, BØRN, UNGE & SORG

80 PROCENT af de uhelbredeligt syge ønsker at dø i eget hjem, viser undersøgelsen.

Derfor drøfter politikere for øjeblikket, om man i stedet for at tildele midler til hospices skal etablere flere palliative team, så flere døende kan behandles i hjemmet.

I BØRN, UNGE & Sorg hører vi igen og igen om, at hvad der er bedst for den døende, ikke nødvendigvis er bedst for de børn og unge, der skal leve videre.

Når dagligstuen forvandles til en hos-

pitalstue med hospitalsseng, slanger, bækken, bleer, brækskåle, medicin mv. og med et rend af sygeplejersker, læger og hjemmehjælpere - er hjemmet ikke længere den trygge base, som barnet mere end nogensinde har brug for.

BØRNE risikerer at blive involveret i nogle ting, de ville været blevet skånet for, hvis forælderen var på f.eks. et hospice. 'Overinvolveringen' finder oven i købet sted i den stue, hvor børnene skal kunne hygge sig og se 'Disneysjov' og spille slik, når forælderen er død.

Udenlandske undersøgelser og erfaringer i BØRN, UNGE & Sorg viser, at når forældre vælger at dø i eget hjem, kan det have høje omkostninger for barnet.

Eksempelvis ser vi igen og igen teenagere, som bor alene med den døende

forælder. Det palliative team passer og plejer den syge forælder, men hvis de ikke lige er på stedet, når f.eks. forælderen skal på toiletet - eller ikke selv når at komme på toiletet - er det teenageren, der hjælper forælderen og tørrer op.

TEENAGEREN har svært ved at koncentrere sig i skolen, »for hvad nu hvis noget er galt med mor«.

Med en døende forælder i hjemmet er der risiko for, at man som barn/teenager er i et konstant alarmberedskab, tager et stort ansvar, end man aldersmæssigt er parat til, og at man ser ting, man burde have været forskånet for.

Også i familier, hvor der er en rask ægtefælle til den døende, er der risiko for, at børnene overinvolveres. Når barnet/teenageren kan se, at den raske ægtefælle får

mindre og mindre overskud, er det ikke ualmindeligt, at barnet/teenageren tager et større og større ansvar. De er bange for, at den raske forælder også skal blive syg - og hvad skal der så blive af mig?

I Sverige har man allerede udvidet specialiseret hjemmepleje til døende. Professor i onkologi og palliation på Karolinska Institutet Carl Johan Fürst sagde til Politiken 20. februar 2012: »Det er både billigere og bedre for patienterne, da langt de fleste har et ønske om at dø hjemme«.

I DE KOMMENDE debatter omkring 'Hjælp til at dø i hjemmet' er det vigtigt, at vi ikke alene har fokus på den døendes eget hjem, men også har et fokus på de børn og unge, som skal leve videre efter forældrens død.